

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 376)
landbrugsministerråd
(Offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	30. november 2000

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 8. december 2000 {{SPA}} dagsordenspunkt rådsmøde (landbrugsministre) den 19.-20 december 2000 {{SPA}} vedlægges Fødevareministeriets aktuelle notat om de punkter, der forventes optaget på dagsordenen for rådsmødet.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri **Folketingets Europaudvalg**

2. afdeling, 1. kontor

Den 30. november 2000

LFM 0457

AKTUELT NOTAT

Rådsmøde (landbrug) den 19.-20. december 2000

1. Forslag til Rådets forordning om den fælles markedsordning for ris og forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1251/99 om indførelse af en støtteordning for producenterne af visse markafgrøder for deri at indlemme ris

KOM(2000) 278

- Vedtagelse Side 3

- Forslag til Rådets forordning om den fælles markedsordning for sukker

KOM (2000) 604

- *Vedtagelse Side 5*

3. Forslag til Rådets forordning om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked

KOM (2000) 538

- *Vedtagelse Side 8*

4. Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 1907/90 om handelsnormer for æg

KOM (2000) 522

- *Vedtagelse Side 12*

5. Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 404/93 om den fælles markedsordning for bananer

KOM(1999) 582 og KOM(2000) 621

- *Vedtagelse Side 14*

6. (Evt.) Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning 2759/75/EØF om den fælles markedsordning for svinekød

KOM(2000) 193

- *Vedtagelse Side 17*

7. TSE.

- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om regler for forebyggelse og bekæmpelse af visse overførbare spongiforme encephalopater.

- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 91/68/EØF for så vidt angår scrapie.

KOM (1998) 623

- *Vedtagelse af fælles holdning Side 21*

8. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de generelle principper og krav i fødevarerlovgivning, om oprettelse af en Europæisk Fødevarermyndighed og om procedurer i fødevarer sikkerhedsanliggender

KOM(2000) 716

- *Åben debat Side 27*

9. Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 68/193/EØF om handel med vegetativt formeringsmateriale for vin.

KOM(2000) 59

- *Vedtagelse Side 33*

10. Forslag til Rådets forordning om videreførelse i op til et år af finansieringen af visse planer for forbedring af kvalitet og fremme af afsætning, der blev godkendt i henhold til afsnit IIa i forordning (EØF) nr. 1035/72

KOM(2000) 623

(A-punkt) Side 35

11. Forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3493/90 om almindelige regler for ydelse af præmien til fåre- og gedekødsproducenter

notat om

Rådsmøde (landbrug) den 19.-20. december 2000

1. Forslag til Rådets forordning om den fælles markedsordning for ris og forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1251/99 om indførelse af en støtteordning for producenterne af visse markafgrøder for deri at indlemme ris.

KOM(2000) 278

Genoptryk af aktuelt notat af 12. oktober 2000

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2000) 278 af 7. juni 2000 fremsendt forslag til Rådets forordning om den fælles markedsordning for ris og forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1251/99 om indførelse af en støtteordning for producenterne af visse markafgrøder for deri at indlemme ris. Forslaget er oversendt til Rådet den 14. juni 2000.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet ordningen er et led i gennemførelsen af EU{{PU2}}s fælles landbrugspolitik.

Formål og indhold

Produktionen af ris i EU foregår i Italien, Spanien, Portugal, Grækenland og Frankrig på i alt ca. 400.000 ha. Der produceres 1,5-1,6 mio. tons ris og forbruges 1,7-1,8 mio. tons i EU. Den traditionelle produktion er overvejende ris af Japonica type (runde og middeldkornede ris), som konsumeres i producentlandene, mens de nordeuropæiske medlemslande hovedsagelig efterspørger ris af Indica type (langkornet ris) fra USA, Thailand, Indien og Pakistan. Importen udgør omkring 500.000 tons årligt, mens eksporten incl. fødevarehjælp er på godt 200.000 tons årligt.

Markedet for ris i EU lider af alvorlige balanceproblemer. Interventionslagrene udgjorde ved starten af indeværende produktionsår omkring 20 pct. af den årlige produktion, og der er udsigt til fortsat stigende lagre og priser under de garanterede mindstepriser. Selv om forbruget er øget, overskygges dette af en vækst i EU{{PU2}}s egen produktion samt stigende import inden for rammerne af en række præferenceaftaler samt toldkontingenter hidr&oslas e fra WTO Uruguay-aftalen. Samtidig er mulighederne for eksport med støtte gradvis blevet begrænset af WTO-lofterne for støttet eksport.

Markedsordningen for ris blev senest ændret i 1995 efter samme principper som 1992-reformen for korn og andre markafgrøder dvs. med gradvis nedsættelse af interventionsprisen og indfasning af direkte støtte i løbet af en periode på 3 år.

Kommissionens nye forslag har følgende indhold:

Det foreslås, at intervention afskaffes, dog således at der etableres et retsgrundlag for, at Kommissionen kan ty til privat oplagring for at afhjælpe markedsforstyrrelser. Med afskaffelsen af interventionsprisen bortfalder det nuværende system med toldfastsættelse baseret på forskellen mellem verdensmarkedsprisen og interventionsprisen for uafskallet ris forhøjet med 80 pct. for Indica- og 88 pct. for Japonica ris. I princippet erstattes ovenn&a elig;vnte system af den bundne

toldsats, der blev aftalt i Uruguay-runden, men som aldrig har været anvendt i praksis, og som i givet fald vil medføre en forhøjelse af beskyttelsen af EU-markedet {{SPA}} tolden vil stige fra ca. 200 EURO/t (1.490 kr.) til en fast told på 264 EURO/t (1.967 kr.).

Endvidere foreslås det, at ris integreres i hektarstøtteordningen for korn og andre markafgrøder, hvorved ris også bliver omfattet af udtagningsreglerne. Det foreslås i den forbindelse at forhøje arealbetalingen for ris fra de nuværende 52,65 EUR/t (392 kr.) til 63 EUR/t (469 kr.), hvilket er den samme støtte som er fastsat for korn fra 2001/2002. De 63 EUR/t (469 kr.) skal multipliceres med det regionale udbytte for at beregne hektarstøtten. Medlemsstaterne vil også have behov for at tilpasse deres regionaliseringsplaner. De risproducerende medlemsstater vil få mulighed for at anvende et andet udbytte for ris end for korn i deres regionaliseringsplaner. Hvis hektarstøtten til ris baseres på referenceudbyttet for ris, skal der fastlægges et særskilt basisareal for denne afgrøde.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Gældende dansk ret

Ingen.

Konsekvenser

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Den nye reform ventes ifølge Kommissionen at medføre en samlet besparelse på ca. 38 mio. EUR (283 mio. kr.) årligt, når de eksisterende interventionslagre er afviklet. Besparelsen fremkommer som et resultat af større udgifter til hektarstøtte og væsentlige besparelser som følge af afskaffelsen af interventionen.

Høring

I §2-udvalget (landbrug) har Landbrugsraadet anført, at det betragtes som positivt, at Kommissionen har foreslået en øget markedsorientering af rissektoren. Landbrugsraadet har videre anført, at en større balance mellem produktion og forbrug må tilstræbes, hvilket efter Landbrugsraadets opfattelse bedst opnås ved produktion af kvalitetsris, som er konkurrencedygtige på verdensmarkedet. Landbrugsraadet har dog understreget, at en ordning med privat oplagring er vigtig for opretholdelse af en stabil markedssituation. Endelig har Landbrugsraadet bemærket, at det ved en integrering af ris i hektarstøtteordningen må sikres, at korn ikke bliver underlagt de samme regler som ris, herunder at den nuværende adgang til kornintervention som minimum skal fastholdes.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er fremsendt grundnotat om forslaget den 27. juli 2000.

Forslaget har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg (orientering) den 20. oktober 2000., jf. aktuelt notat af 12. oktober 2000.

2. Forslag til Rådets forordning om den fælles markedsordning for sukker KOM(2000) 604

Genoptryk af grundnotat af 29. november 2000

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2000) 604 af 6. oktober 2000 fremsendt forslag om til Rådets forordning om den fælles markedsordning for sukker. Forslaget er oversendt til Rådet den 17. oktober 2000.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke redegjort for nærheds-og proportionalitetsprincippet, idet ordningen er et led i gennemførelsen af EU's fælles landbrugspolitik.

Formål og indhold

Kvoteordningen under markedsordningen for sukker udløber med udgangen af produktionsåret 2000/01, dvs. den 30. juni 2001. Kommissionen har derfor fremlagt forslag om den sukkerordning, der skal gælde fra 1. juli 2001.

Kommissionen har overvejet tre alternative muligheder for den fremtidige ordning:

- en prisnedsættelse kombineret med kompensation til producenterne for indkomsttabet svarende til Dagsorden 2000 modellen;
- en gradvis nedsættelse af priserne over en årrække;
- videreførelse af det nuværende prisniveau og mindre tilpasninger af kvoterne.

Kommissionen afviser de to førstnævnte muligheder med den begrundelse, at det ikke vil være muligt at finansiere kompensationer for de betydelige prisnedsættelser på mere end 25 pct., der skal gennemføres for at opnå den fornødne produktionsbegrænsende virkning. Kommissionen forudser behov for kompensation for indkomsttab såvel til producenterne i EU som til ACP landene. En 25 pct. prisnedsættelse skønnes at medføre behov for kompensation i størrelsesordenen 1.125 mio. EUR. Budgetudgifter i denne størrelsesorden forudsætter imidlertid genåbning af drøftelser om den finansielle ramme, som blev aftalt i Berlin for årene 2000 til 2006, og det anser kommissionen for dels at være urealistisk, dels uønskeligt.

Kommissionens konklusion er derfor, at en videreførelse af den nuværende ordning med visse tilpasninger i to år, dvs. indtil 2003, er den bedste løsning.

Kommissionens forslag har følgende hovedindhold:

- Priserne forbliver uændret de næste to år, dvs. 2001/02 og 2002/03.
- Kvoterne nedsættes med i alt 115.000 tons svarende til 50 pct. af det strukturelle overskud i lyset af produktion, forbrug, import og WTO-eksportbegrænsninger.
- Muligheden for årlige kvotetilpasninger med henblik på respekt af WTO lofter bevares.
- Ordningen med udligning af lageromkostninger, hvorefter sukkerproducenterne modtager et fast månedligt beløb til refusion af lagerudgifter finansieret ved en afgift, som pålægges producenterne i forhold til deres sukkerproduktion, ophæves.
- Kravet om opretholdelse af mindstelagre ophæves.
- Produktionsstøtten til sukker til den kemiske industri skal dækkes fuldt ud af produktionsafgifter (mod hidtil kun mængder ud over 60.000 tons pr. år).
- Medlemsstaterne skal stille miljøkrav i forbindelse med dyrkning af sukkerroer.

Med denne løsning lægger Kommissionen op til en fornyet vurdering af sukkerordningen i 2002 i sammenhæng med de planlagte vurderinger af ordningerne for andre markafgrøder (korn, oliefrø) i overensstemmelse med Det Europæiske Råds beslutning i Berlin i marts 1999. Analysen vil ifølge Kommissionen blive gennemført under hensyn til udviklingen i WTO-forhandlingerne, budgetsituationen og gennemførte undersøgelser af konkurrenceforholdene i sukkersektoren m.v.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Gældende dansk ret

Ingen.

Konsekvenser

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget ventes ifølge Kommissionen at medføre en nedgang i udgifterne under Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (FEOGA) omkring 400 mio. EUR samt en nedgang i de egne indtægter omkring 150 mio. EUR i 2002 og 2003.

Høring

I §2-udvalget (landbrug) har Landbrugsraadet givet udtryk for, at man ikke kan støtte en forlængelse af markedsordningen med kun to år. Raadet anbefaler i stedet en femårig forlængelse for at sikre stabiliteten i sektoren.

Landbrugsraadet anfører, at markedsordningen for sukker siden 1968 har sikret stabile produktionsvilkår og priser for dyrkere, producenter og forbrugere. Raadet henviser til, at ordningen er selvfinansierende via opkrævning af produktionsafgifter og således er uden udgift for EU's landbrugsbudget. Endvidere anføres, at ordningen er gearret til kravene i WTO-aftalen og til udvidelsen af EU samt at ACP-landenes eksport af sukker til EU er sikret på niveau med EU's interne pris.

Mere specifikt stiller Landbrugsraadet sig afvisende overfor forslaget om en reduktion af kvoterne samt ophævelsen af lagergodtgørelsen. Raadet kan dog acceptere en afskaffelse af lagergodtgørelsen for C-sukker.

Landbrugsraadet kan støtte forslaget om en ophævelse af kravet om minimumslagre på tre pct. af A-kvoten. Raadet kan endvidere støtte forslaget om fuld finansiering af produktionsrestitutioner til den kemiske industri via produktionsafgifter.

Landbrugsraadet gør opmærksom på, at de fremsatte bemærkninger ligeledes dækker holdningen i foreningen af Danske Sukkerroeddyrkere.

FødevareIndustrien har opfordret til, at der fra dansk side arbejdes for en snarlig og vidtgående reform af den fælles landbrugspolitik med henblik på at komme videre i WTO-regi med liberalisering af verdenshandelen samt for at fremskynde udvidelsen af EU mest muligt.

FødevareIndustrien anfører, at det klare mål er at sikre råvarer på reelle markedsvilkår også på sukkerområdet. Det er dog afgørende for Industrien, at produktionen finder sted på betrykkende vilkår med hensyn til miljø og fødevarer sikkerhed. En reform af sukker-ordningen bør ifølge Industrien følge de samme principper som gælder for de øvrige markedsordninger inden for den fælles landbrugspolitik.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er fremsendt grundnotat den 29. november 2000.

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg (orientering) den 20. oktober 2000, jf. aktuelt notat af den 12. oktober 2000.

3. Forslag til Rådets forordning om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked

KOM (2000) 538

Genoptryk af grundnotat af 7. november 2000.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2000) 538 af 8. september 2000 fremsendt forslag til Rådets forordning om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked. Forslaget er oversendt til Rådet den 11. september 2000.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet ordningen er et led i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik.

Formål og indhold

Hidtil har Kommissionen anvendt en række ordninger for salgsfremstød for forskellige produkter, som Rådet har vedtaget igennem tiden, og som hver er underlagt deres egne sektorspecifikke regler. Kommissionen forvalter enten salgsfremstødene direkte (olivenolie, nødder og logoer) eller indirekte via medlemsstater eller erhvervsorganisationer (oksekød, mejeriprodukter, æbler og citrusfrugter, druesaft, blomster og mærkning).

Kommissionen finder, at ordningerne bør harmoniseres og forenkles for at forøge deres effektivitet og gøre forvaltningen af de disponible ressourcer enklere.

Kommissionens forslag tager sigte på dels de traditionelle promotionsordninger dels en række oplysningskampagner, herunder bl.a. en ny form for oplysningskampagner om økologi.

I stedet for den hidtidige ad hoc-fremgangsmåde foreslås det, at Kommissionen periodisk vælger temaer og sektorer, hvor der kan sættes ind med oplysningskampagner og salgsfremstød, efter høring af forvaltningskomitéen. Foranstaltningerne er følgende:

- a. PR-virksomhed, salgsfremstød og reklame især for at fremhæve EF-produkternes væsentlige egenskaber og fortrin med hensyn til bl.a. kvalitet, hygiejne, levnedsmiddelsikkerhed, særlige produktionsmetoder, næringsværdi, mærkning, dyrevelfærd og miljøhensyn
- b. Deltagelse i arrangementer, messer og udstillinger i Fællesskabet, bl.a. med anvendelse af stande, der skal forbedre EF-produkternes image
- c. Oplysningskampagner om EF-ordningerne for beskyttede oprindelsesbetegnelser (BOB), beskyttede geografiske betegnelser (BGB), garanti for traditionel specialitet (GTS), økologisk produktion og mærkning som fastsat i landbrugsreglerne
- d. Oplysningskampagner om EF-ordningen for kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder (kvbd), bordvin og spiritus med geografisk betegnelse
- e. Evalueringer af resultaterne af salgsfremstødene og oplysningskampagnerne.

Udvælgelseskriterierne foreslås bl.a. at være følgende:

- Fremhævelse af næringsværdi, fødevarer sikkerhed, miljøvenlighed og særlige produktionsmetoder ved temakampagner eller kampagner, der er rettet mod særlige målgrupper;
- Anvendelse af et mærkningssystem og et kontrol- og sporingssystem for produkterne;
- Nødvendigheden af at afhjælpe konjunkturbetingede problemer for en bestemt sektor;
- Nyttens af at informere om EF-ordningerne for beskyttede oprindelsesbetegnelser (BOB), beskyttede geografiske betegnelser (BGB), økologiske produkter m.v.
- Nyttens af at informere om EF-ordningen for kvbd, bordvin og spiritus med geografisk betegnelse.

Kommissionen udarbejder efter forvaltningskomitéprocedure hvert tredje år listen over de temaer og produkter, der i denne periode kan fremmes. Hvis der er behov for det, kan listen dog ændres i mellemtiden efter samme procedure.

Foranstaltningernes form vil i hovedsagen være dem, der anvendes i dag, nemlig PR-virksomhed, reklame og formidling af videnskabelige oplysninger til udvalgte målgrupper (distributører, læger, ernæringseksperter og andre opinionsdannende personer).

Fællesskabet finansierer:

- a. Helt evalueringer af resultaterne af salgsfremstødene og oplysningskampagnerne
- b. Delvist de øvrige salgsfremstød og oplysningskampagner, som omfattes af forslaget.

Der foreslås egentlig national medfinansiering, idet finansieringen er foreslået fordelt på følgende måde: Som udgangspunkt finansieres foranstaltningerne, herunder promotionskampagnerne, af Fællesskabet (50 pct. i gennemsnit) og resten af de erhvervs- eller brancheorganisationer, der foreslår programmerne (30 pct.), og de berørte medlemsstater (20 pct.). Denne medfinansieringsmodel er ifølge Kommissionen nødvendig for at pålægge de økonomiske aktører og medlemsstaterne et ansvar for foranstaltningerne og deres gennemførelse. Midlerne til finansiering af medlemsstaternes og/eller erhvervs- eller brancheorganisationernes andel kan stamme fra parafiskale afgifter.

For så vidt angår oplysningskampagner om EF-ordningerne for BOB/BGB/ GTS (garanti for traditionel specialitet), økologisk produktion og mærkning, er der foreslået en medfinansiering fordelt med 50 pct. til medlemsstaterne og 50 pct. til Fællesskabet. Midlerne til finansiering af medlemsstaternes andel kan også stamme fra parafiskale afgifter.

Når der efter forvaltningskomitéproceduren er fastlagt nogle generelle, overordnede bestemmelser om bl.a. mål, strategi, målgrupper, foranstaltninger, ressourcer osv., skal initiativet komme fra de erhvervs- eller brancheorganisationer i de berørte sektorer, som reagerer på de interesserede medlemsstaters indkaldelse af forslag. Erhvervs- og brancheorganisationer skal udarbejde deres programmer for salgsfremstød og oplysningskampagner i samarbejde med et gennemførelsesorgan (dvs. et reklamebureau eller lignende), som de har valgt gennem licitationsprocedure.

De berørte medlemsstater vælger programmerne på grundlag af de generelle EF-retningslinjer, som suppleres af nationale udbudsbetingelser indeholdende bl.a. specifikke kriterier for udvælgelse af programmerne samt valg af gennemførelsesorganer. Medlemsstaterne sikrer, at forholdet kvalitet/pris er i orden, og foranstaltningerne er i overensstemmelse med målsætningerne. Herefter forelægges programmerne for Kommissionen, der kontrollerer deres overensstemmelse med EF-reglerne og de nationale udbudsbetingelser inden for en frist, der nærmere skal fastlægges. Ved udløbet af denne frist godkender medlemsstaterne programmerne definitivt.

Som en undtagelse fra ovennævnte procedure gælder det for de under c) nævnte oplysningskampagner, herunder økologisk produktion og mærkning som fastsat i landbrugsreglerne, at hver interesseret medlemsstat fastsætter udbudsbetingelserne og indkalder bud med henblik på udvælgelse af det organ, der skal gennemføre det m program, som medlemsstaten forpligter sig til at medfinansiere. Medlemsstaten sender det valgte program til Kommissionen ledsaget af en begrundet udtalelse om nytten af programmet. Den begrundede udtalelse skal også vedrøre programmets og det foreslåede gennemførelsesorgans overensstemmelse med bestemmelserne i forordningen og de respektive retningslinjer for vurdering af forholdet kvalitet/pris. Herefter er proceduren den samme som nævnt ovenfor.

Endelig vil resultaterne af de iværksatte foranstaltninger blive evalueret af uafhængige organer, som Kommissionen udvælger i henhold til en udbudsprocedure.

Medlemsstaterne vil med en ordning baseret på "indirekte" (og dermed medvirkende) forvaltning af programmerne blive ansvarlige for kontrol og udbetalinger i forbindelse med de valgte foranstaltninger.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Gældende dansk ret

Ingen.

Konsekvenser

Hvis Danmark beslutter at anvende ordningen, vil det kræve national medfinansiering. Midlerne til finansiering af medlemsstaternes andel kan stamme fra parafiskale afgifter. Det danske system for parafiskale afgifter på landbrugsområdet er produktions- og promilleafgiftsfondene. Det kan ikke udelukkes, at der kan være behov for dansk lovgivning.

Høring

Forslaget har været i høring i §2-udvalget (landbrug) og i §2-udvalget (frugt og grønt). I §2-udvalget (landbrug) har Landbrugsrådet givet udtryk for tilfredshed med, at der foretages en sammenskrivning af reglerne for de forskellige promotionsordninger. Samtidig har Landbrugsrådet også givet udtryk for, at det anses for en skævvridning, når et krav om national medfinansiering vil kunne betyde, at der ikke i alle medlemsstater vil kunne forventes mulighed for gennemførelse af de foreslåede foranstaltninger. §2-udvalget (frugt og grønt) har ikke haft bemærkninger til sagen.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Grundnotat er fremsendt den 7. november 2000.

4. Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 1907/90 om handelsnormer for æg

KOM (2000) 522

Genoptryk af grundnotat af 25. oktober 2000.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2000) 522 af 6. september 2000 fremsendt forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 1907/90 om handelsnormer for æg. Forslaget er oversendt til Rådet den 11. september 2000.

Forslaget er fremsat med hjemmel i Artikel 2, stk. 2, i RFO nr. 271/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for æg, og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal uden høring af Europa-Parlamentet.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet ordningen er et led i gennemførelsen af EU's fælles landbrugspolitik.

Formål og indhold

Kommissionen har i sin meddelelse til Rådet om beskyttelse af æglæggende høner forpligtet sig til at fremsætte forslag om, at det skal være pligtigt at give oplysning om produktionssystemet ved mærkning af æg.

I forbindelse med vedtagelsen af direktiv 1999/74/EF anmodede Rådet desuden Kommissionen inden den 1. januar 2002 at fremsætte et forslag om tilpasning af de handelsnormer for æg, som er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 1907/90, så de stemmer overens med de nye bestræbelser i direktivet, bl.a. med henblik på muligheden for at indføre en obligatorisk mærkning.

I erkendelse af, at produktionsmåden er blevet en afgørende faktor for forbrugernes køb af æg, indføres der en pligt til at give oplysning om produktionsmetoden på æggene og pakningen, så forbrugerne ikke risikerer at blive vildledt.

Forpligtelsen skal gælde alle æg, der markedsføres i EU, og som købes af forbrugerne uden for produktionsstedet (Klasse A), uanset om de er produceret i EU, eller kommer fra tredjelande. I forbindelse med æg fra tredjelande kan oplysningen om produktionssystemet udskiftes med oplysningen "ukendt produktionsmetode" eller en oplysning om oprindelsen i de tilfælde, hvor der ikke er tilstrækkelig sikkerhed for, at procedurerne i det pågældende tredjeland er i overensstemmelse med de tekniske bestemmelser og de normer, der gælder i EU.

På denne måde sikres det, at disse æg kan adskilles fra æg, der mærkes efter produktionsmetode, og at det bliver umuligt på et senere tidspunkt at mærke disse æg med vildledende oplysninger.

Endvidere lægger forslaget op til, at klasseinddelingen af æg forenkles således, at de nuværende klasser B (æg af 2. kvalitet eller konserverede æg) og C (frasorterede æg og æg bestemt til levnedsmiddelindustrien) lægges sammen til en ny klasse B, som kun må sælges til forarbejdningsformål.

Udover oplysninger om produktionssystemet vil klasse A-æg vil fremover kunne forsynes med et eller flere mærker, som angiver:

- Dato for mindst holdbarhed,
- En eller flere datoer, der skal give forbrugeren yderligere oplysninger,
- Kvalitetsklasse,
- Vægtklasse,

- Pakkeriets nummer,
- Pakkeriets navn eller firmabetegnelse,
- Firmamærke eller varemærke,
- Æggenes oprindelse
- En kode til identificering af producentvirksomheden.

Herudover indeholder forslaget en række tekniske bestemmelser og præciseringer vedrørende mærkningsreglerne for begge klasser med henblik på at bringe forordningen i overensstemmelse med direktivet.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

Gældende dansk ret

Ingen.

Konsekvenser

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

En vedtagelse af Kommissionens forslag om ændring af forordning nr. 1907/90 om handelsnormer for æg, skønnes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

Høring

§2-udvalget (landbrug) har udtalt, at man støtter forslaget med henvisning til, at den foreslåede obligatoriske mærkningsordning for æg vil betyde en harmonisering af reglerne i EU.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Grundnotat er fremsendt den 25. oktober 2000.

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

5. Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 404/93 om den fælles markedsordning for bananer

KOM(1999) 582 og KOM(2000) 621

Revideret genoptryk af aktuelt notat af 31. maj 2000. Ændringer er markeret i margenen.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (1999) 582 af 10. november 1999 fremsendt forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 404/93 om den fælles markedsordning for bananer. Forslaget er oversendt til Rådet den 18. november 1999.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Efterfølgende har Kommissionen den 13. oktober 2000 ved KOM (2000) 621 af 4. oktober 2000 fremsendt Meddelelse fra Kommissionen til Rådet om "først til mølle princippet" for bananordningen og virkningen af en ren toldordning, hvori Kommissionen foreslår tre ændringer til det oprindelige forslag.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet forslaget fremsættes som led i gennemførelsen af EU{{PU2}}s fælles landbrugspolitik.

Formål og indhold

Kommissionen har oplyst, at forslaget er fremsat for at bringe EU{{PU2}}s importpolitik på bananområdet i overensstemmelse med WTO-reglerne. Forslaget er fremsat, efter at "WTO-Instansen til Bilæggelse af Tvister" i foråret 1999 fandt, at dele af den ændrede importpolitik for bananer (ændret med virkning fra 1. januar 1999) ikke var fuldt forenelig med WTO-reglerne.

Ændringen af grundforordningen foreslås gennemført i to faser:

1. En overgangsordning gældende for perioden frem til udgangen af 2005 med en toldkontingentordning, hvor AVS-landene fortsat indrømmes en vis præferenceadgang, og
2. Overgang til en ordning med en standardtoldsats gældende fra år 2006.

ad. 1. Overgangsordningen

I denne fase skal der være tre toldkontingenter:

- et kontingent på 2,2 mio. tons med en toldsats på 559 d.kr. (75 EUR) pr. tons. Dette kontingent er bundet i WTO,
- et autonomt kontingent på 353.000 tons, ligeledes med en toldsats på 559 d.kr. (75 EUR) pr. tons, og
- et autonomt kontingent på 850.000 tons.

Toldsatsen inden for dette kontingent foreslås fastlagt efter et auktionsprincip. Herudover indrømmes der inden for dette kontingent AVS-bananer en toldpræference på 2.051 d.kr. (275 EUR) pr. tons, således at tolden for AVS-bananer vil være nul, så længe tolden inden for kontingentet ikke overstiger 2.051 d.kr. (275 EUR) pr. tons.

Fordeling af kontingenterne.

Bananhandelens interesse i de to første kontingenter på i alt 2,553 mio. tons forventes på grund af den lave toldsats at blive så stor, at den langt overstiger de mængder, der er til rådighed. Det forudses derfor, at det bliver nødvendigt at indføre en rationering af licenserne. Kommissionen gennemgår i begrundelserne forskellige metoder til fordeling af licenser samt vanskelighederne forbundet med at finde en metode, som kan accepteres af alle de involverede parter.

Kommissionen vil fortsætte forhandlingerne med de berørte parter i den periode, hvor Rådet og Parlamentet behandler forslaget med henblik på at finde en løsning, som kan accepteres af alle. Såfremt dette ikke fører til et positivt resultat, vil Kommissionen ikke kunne opretholde sit forslag, men anmode Rådet om at få mandat til at indlede forhandlinger efter GATT{{PU2}}s Artikel XXVIII med henblik på straks at lade den nuværende ordning afløse af en ordning med en standardtoldsats.

ad. 2. Den endelige ordning

Efter overgangsordningen skal der indføres en ordning med en standardtoldsats ("Tariff only") gældende fra år 2006.

En sådan løsning indebærer, at importen ikke længere vil være underlagt kontingenter, licenser m.v. Importen vil være fri i mængdemæssig forstand mod betaling af en fast toldsats for al import, idet der dog efter nærmere forhandling skal gælde en vis AVS-præference.

En sådan løsning vil imidlertid kræve, at Kommissionen får bemyndigelse af Rådet til at meddele WTO, at den Europæiske Union ønsker at ændre den bundne toldsats for bananer og derfor er rede til at indlede forhandlinger og konsultationer med WTO-medlemmerne om en sådan ændring.

For at få denne bemyndigelse er forslaget om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 vedlagt en henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger om en ændring af den bundne toldsats for bananer.

Ændringer fremsat i Kommissionens meddelelse af 4. oktober 2000.

I meddelelsen af 4. oktober 2000 foreslår Kommissionen, at man vælger et "først til mølle princip" ved distribution af importlicenser, og ændrer det oprindelige forslag med hensyn til kontingent C.

Med ændringerne forlades auktionsprincippet for fastlæggelsen af toldsatsen inden for kontingent C, og der indføres en fast maksimumstold på 2.237 d.kr. (300 EUR) pr. tons.

Herudover forhøjes AVS-landenes toldpræference på 2.059 d.kr. til 2.273 d.kr. (300 EUR) pr. tons, og endelig indføres en bestemmelse som giver Kommissionen mulighed for efter Forvaltningskomitéprocedure at sænke den maksimale told for kontingent C på 2.237 d.kr. (300 EUR) pr. tons.

Udtalelser

Der foreligger endnu ikke udtalelser fra Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

Konsekvenser

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

§2-udvalget (landbrug) og §2-udvalget (frugt og grønt) har ikke haft bemærkninger til forslaget.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er fremsendt grundnotat om forslaget til ændring af forordning (EØF) nr. 404/93 den 18. januar 2000 samt aktuelt notat af 31. maj.

Det konkrete forslag har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 17. marts 2000 (orientering), jf. aktuelt notat af 9. marts 2000.

6. (Evt.) Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning 2759/75/EØF om den fælles markedsordning for svinekød

KOM(2000) 193

Revideret genoptryk af grundnotat af 4. maj 2000. Ændringer er markeret i margenen.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2000) 193 af 11. april 2000 fremsendt forslag om ændring af forordning 2759/75/EØF om den fælles markedsordning for svinekød. Forslaget er oversendt til Rådet den 14. april 2000.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 36 og 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet der er tale om gennemførelse af den fælles landbrugspolitik. Kommissionen lægger op til, at reguleringsfonden etableres i de medlemslande, der måtte ønske det.

Formål og indhold

Formålet med forslaget er at give medlemsstaterne tilladelse til at etablere reguleringsfonde for svineproducenter. Fondene er møntet på at bistå producenterne med at imødegå prisudsving på markedet.

Producenternes deltagelse i fondene er frivillig. Deltagelsen kan være direkte eller indirekte via producentsammenslutninger m.m. Deltagende producenter og producentsammenslutninger forpligter sig til at overholde fondenes regler. Producenterne skal deltage i fondene i mindst fem år, og det skal omfatte alle deres produktionsenheder i landet.

Reguleringsfondene organiseres og administreres enten af eksisterende nationale organer eller af nye organer skabt til formålet. Producenterne er repræsenteret ved forvaltningen af fondene og i deres overvågningsorganer.

Fondene udarbejder de nødvendige regler, herunder adgangsregler, reguleringsmekanisme og modaliteterne for opkrævning og udbetaling af beløb.

Reguleringsfondene finansieres af svineproducenterne selv gennem opkrævning af en afgift pr. opfedet svin. Beløbet betales enten af svineproducenterne eller af den producentgruppe, som varetager afsætningen af deres svin.

For at fremme etableringen af en reguleringsfond kan medlemsstaten yde støtte til de administrative omkostninger, der er forbundet med etableringen af fonden. Støtteberettigede omkostninger inkluderer leje af lokaler, indkøb af kontorudstyr, herunder computerudstyr, administrative omkostninger, herunder personaleomkostninger, faste omkostninger og diverse udgifter ("charges"). Støtten må ikke overstige 100 pct. af omkostningerne i det første år, reduceret med 20 pct. for hvert af de følgende år, således at det dækker 20 pct. af de reelle omkostninger i det femte og sidste år.

Fondene kan også optage lån hos banker og offentlige eller private institutioner på markedsvilkår for at sikre tilstrækkelige midler til reguleringsfondens kasse. Der må ikke gives rentestøtte, som er statsstøtte.

Det principielle element i fondene er reguleringsmekanismen, da den på den ene side definerer tærsklen for opkrævning hos den deltagende producent af et beløb pr. svin i perioden med tilfredsstillende markedspriser og på den anden side tærsklen for tilbagebetaling til producenten pr. slagtet svin ved en markedskrise.

Fondene skal via de kompetente myndigheder fremsende oplysninger til Kommissionen om reguleringsmekanismen og især om tærsklerne. Tærsklerne fastsættes for hver medlemsstat under hensyntagen til markedspriserne for standardkvalitet slagtede svin i medlemsstaten, produktionsomkostninger i landet, fondenes finansielle situation og markedet for svinekød i Fællesskabet. Kommissionen skal godkende mekanismen i overensstemmelse med forvaltningskomitéproceduren.

Der er mulighed for modulering af det udbetalte beløb for hvert opfedet svin samt antallet af svin pr. producent i lyset af især størrelsen og strukturen af svinefarmene i medlemsstaten. Afgiften kan også moduleres.

For at undgå, at fondene ikke kan fungere som følge af manglende finansielle ressourcer i løbet af de første tre år efter deres etablering, kan medlemsstaten, hvis det er strengt nødvendigt, yde reguleringsfonden et rentefrit lån. Sådanne lån skal tilbagebetales fuldt ud af fonden inden for fem år. Medlemslandene skal informere Kommissionen om lånets størrelse og dens beregningsmetode. Kommissionen skal underrette de andre medlemslande herom.

Hvis en fond har tilstrækkelige midler, kan den midlertidigt suspendere opkrævning af et beløb. Renteindkomst skal i givet fald anvendes til formålene, angivet i fondens statutter.

Producenter, der tilslutter sig reguleringsfondene, forpligter sig til at oplyse antallet af opfedningspladser indenfor den berørte medlemsstats territorium og til ikke at udvide antallet heraf igennem hele medlemsskabsperioden. Kommissionen kan dog på baggrund af en anmodning fra medlemsstaten ved forvaltningskomitéprocedure fravige denne forpligtelse, når markedsprospektiverne tillader det.

Medlemslandene skal vedtage de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre denne ordning og skal i særdeleshed bestemme procedurerne for etablering og forvaltning af reguleringsfondene. Medlemslandene skal informere Kommissionen om de vedtagne bestemmelser og ændringer deraf. Kommissionen skal informere de øvrige medlemslande herom.

Detaljerede regler til gennemførelse af denne ordning skal vedtages ved forvaltningskomitéprocedure.

Forordningen foreslås anvendt fra den 1. juli 2000.

Udtalelser

Europa-Parlamentet har udtalt sig om forslaget den 15. november 2000. Parlamentet har godkendt Kommissionens forslag med 17 ændringsforslag, som alle accentuerer behovet for en svinereguleringsfond i endnu højere grad, end Kommissionen har gjort.

I sine ændringsforslag til de indledende betragtninger indskærper Parlamentet nødvendigheden af, at sådanne fonde etableres. Endvidere lægger Parlamentet op til, at etableringen af fondene gøres obligatorisk, og at finansieringen dels skal ske gennem betaling af en afgift for hvert fedesvin, der produceres, og dels over EU{{PU2}}s budget efter princippet om samfinansiering. Parlamentet foreslår endvidere, at EU yder en gradvis aftagende invester øtte.

Parlamentet foreslår herudover bl.a., at rækkevidden af aktiviteter udvides, således at foranstaltninger til eksempelvis fremme af en bedre organisation af produkternes fremstilling, forarbejdning og afsætning, til forbedring af kvaliteten og foranstaltninger, der skal gøre det lettere at konstatere markedsprisudviklingen også vil kunne omfattes af ordningen.

Endelig foreslår Europa-Parlamentet, at Kommissionen senest ved udgangen af 2003 udarbejder en evalueringsrapport om, hvorledes disse reguleringsfonde har virket.

Gældende dansk ret

Der er p.t. ingen dansk lovgivning på området.

Konsekvenser

I lyset af forslagets krav om, at medlemslandene skal vedtage de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre denne ordning, hvis de vedtager at anvende den, kan der blive behov for gennemførelse af bestemmelser herom ved en bekendtgørelse eller lovgivning.

Hvis fondene ønskes oprettet i Danmark, og hvis der gives national støtte, vil det have statsfinansielle konsekvenser.

Høring

I §2-udvalget (landbrug) er Landbrugsraadet kommet med bemærkninger. Landbrugsraadet er på det foreliggende grundlag imod etablering af reguleringsfonde i svine sektoren. Dette har flere årsager. Det skyldes for det første ønsket om at videreføre den ret liberale markedsordning, som under langt de fleste forhold har fungeret godt. For det andet er det helt afgørende for Landbrugsraadet at undgå konkurrenceforvridning mellem EU-lande. Man frygter, at flere af elementerne i forslaget, herunder ikke mindst de rentefrie lån i nogle lande i en presset markedssituation vil blive anvendt på en måde, som vil betyde en urimelig konkurrenceforvridning samtidig med, at den nødvendige produktionstilpasning bliver modvirket. Problemer med svingende indkomster i svine sektoren bør løses gennem en forbedring af de skattemæssige muligheder for konjunkturudligning.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Grundnotat er fremsendt den 4. maj 2000.

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg (orientering) den 14. april 2000, jf. aktuelt notat af den 6. april 2000.

-
- TSE.
 - Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om regler for forebyggelse og bekæmpelse af visse overførbare spongiforme encephalopatii.
 - Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 91/68/EØF for så vidt angår scrapie.

KOM (1998) 623

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (1998) 623 af 18. november 1998 fremsendt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om regler for forebyggelse og bekæmpelse af visse overførbare spongiforme encephalopatii og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 91/68/EØF for så vidt angår scrapie. Forslaget er oversendt til Rådet den 7. januar 1999.

Forslaget skal ses på baggrund af, at Kommissionen den 20. oktober 1997 over for Europa-Parlamentet og tilsvarende den 31. marts 1998 over for Rådet i har forpligtet sig til at forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et forslag om effektiv overvågning af TSE baseret på artikel 100 A.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 152 og skal behandles efter proceduren for fælles beslutningstagen i TEF artikel 251, da forslaget vedrører veterinærforhold og berører folkesundheden.

Det bemærkes, at forslag til Rådets beslutning om regler for anvendelse af risikomateriale med hensyn til overførbare spongiforme encephalopatii og om ændring af beslutning 94/474/EF var til afstemning i Den stående Veterinærkomité den 7. juni 2000. Forslaget opnåede ikke det fornødne kvalificerede flertal og blev derfor fremsendt til Rådet, der behandlede det på rådsmødet (landbrug) den 19. juni 2000. I R& aring;det var der ikke kvalificeret flertal for forslaget, men der var heller ikke simpelt flertal i mod. Forslaget blev herefter vedtaget af Kommissionen den 29. juni 2000 som beslutning 2000/418/EF. Det er hensigten, at disse regler og reglerne i Kommisionsbeslutning 98/272/EF om epidemiologisk overvågning for overførbare spongiforme encephalopatii som ændret ved Kommisionsbeslutning af 5. juni 2000 skal indgå i TSE-forslaget.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen anfører, at forslaget direkte vedrører forbrugersikkerheden og er fremlagt med henblik på at sikre funktionen af det fælles indre marked.

Formål og indhold

Det oprindelige forslag

Forslaget samler gældende og fastsætter nye bestemmelser vedrørende TSE. Hensigten er at skabe et samlet retsgrundlag for bekæmpelse og forebyggelse af alle typer TSE - kendte og eventuelle nye former {{SPA}} både for dyr og produkter, herunder dem, der ikke er omfattet af Traktatens bilag I.

Forslaget indeholder bestemmelser om fastsættelse af BSE-status, forebyggelse og overvågning, specificeret risikomateriale, forbud mod fodring af drøvtyggere med pattedyrsprotein, fremstilling af animalske produkter, bekæmpelse og udryddelse af TSE ved udbrud og mistanke om udbrud, herunder anmeldepligt samt om handel og samhandel med dyr og produkter af relevans for TSE-risikoen.

Forslaget indeholder ikke bestemmelser om animalsk affald, idet Kommissionen har vurderet, at det af tekniske grunde er hensigtsmæssigt at holde forskrifterne for animalsk affald adskilt som et sammenhængende, uafhængigt regelsæt, jf. Rådets direktiv 90/667/EØF.

Forslaget omfatter ikke kosmetiske midler, lægemidler mv. samt produkter mv., der ikke er bestemt til anvendelse i levnedsmidler, foder eller kunstgødning. Endvidere undtages animalske produkter, som skal anvendes til udstilling, undervisning, forskning, særlige undersøgelser eller analyse fra forordningen.

Fastlæggelse af medlemslandes og tredjelandes BSE-status skal efter forslaget foretages af Kommissionen efter ansøgning fra det pågældende land. Landene kan placeres i fire kategorier med tilhørende særlige regler om bl.a. bortskaffelse af risikomateriale, defineret og beskrevet i forslagets bilag.

Efter forslaget skal kategoriseringen ske på basis af en vurdering af risikoen for forekomst og spredning. Oplysninger på årsbasis helst fra 1980, dog mindst 1988, om besætningsstruktur og {{SPA}}udvikling, handel, foder, anvendelse af kød- og benmel, risikomaterialebehandling, overvågning af TSE, destruktionsanstalter, nedslagningsforanstaltninger mv. skal lægges til grund for vurderingerne. I tilfælde af mangelfulde oplysninger erstattes af en antagelse, som bygger på formodningen om værst tænkelige tilfælde.

Medlemslande og tredjelande, der ikke har ansøgt om bestemmelse af deres BSE-status, indplaceres af Kommissionen ud fra de oplysninger, Kommissionen har til rådighed.

Hvor meget væv, der i det enkelte land defineres som risikomateriale, afhænger af det enkelte lands BSE-kategorisering.

Derudover foreslår Kommissionen, at reglerne for samhandel med hensyn til den TSE-relaterede fåresygdom scrapie flyttes fra samhandelsdirektivet om får og geder (91/68/EØF) over i den nye forordning. Den formelle mulighed i henhold til det nugældende samhandelsdirektiv for opnåelse af supplerende garantier på baggrund af nationale bekæmpelsesprogrammer for scrapie er dog ikke indeholdt i forslaget.

Formandskabets kompromisforslag

Kompromisforslaget følger i vid udstrækning de anbefalinger der er afgivet af OIE (den internationale organisation vedrørende smitsomme husdyrsygdomme). Kompromisforslaget, der foreslås vedtaget som et direktiv efter medlemslandenes ønske, indeholder resultatet af drøftelsen af forslaget i Rådets arbejdsgruppe, med de ændringsforslag fra Parlamentet, som der er opnået tilslutning til.

I forslaget indgår de regler, der er vedtaget vedrørende fjernelse af BSE-risikomateriale fra slagtekroppe og som trådte i kraft 1. oktober 2000 og bestemmelserne om gennemførelse af BSE-overvågningsprogrammet i medlemslandene, som trådte i kraft 1. januar 2000. Dette vil blive ændret i overensstemmelse med beslutning i Den Stående Veterinærkomité den 23. november 2000 angående risikogrupper af dyr og almindelige slagtek væg over 30 måneder.

Et væsentligt element i kompromisforslaget er at medlemslande samt tredjelande, der ønsker at eksportere til EU, skal kategoriseres vedrørende BSE status. Grundlaget for kategorisering vil være en risikoanalyse af landet angående sandsynligheden for forekomst af BSE.

Analysens resultat vil skulle fremsendes til Kommissionen med anmodning om indplacering i en kategori. Den Stående Veterinærkomité vil træffe beslutning om kategorisering i en af fem kategorier, hvor kategori 1 er lande fri for BSE og uden mistanke herom, mens kategori 5 er lande med høj forekomst af BSE. Kategoriseringen svarer til anbefalingen fra OIE. Hvis et land ikke fremsender en anmodning, placeres landet i kategori 5. Et lands kategori vil kunne ændres som konsekvens af resultatet af Kommissionens missioner for kontrolovervågning. Enhver ændring af et lands kategori vil skulle ske på basis af risikoanalyse af landet og beslutning i Den Stående Veterinærkomité.

I en overgangsperiode på seks måneder efter forslagets ikrafttrædelse vil kravene om fjernelse af BSE-risikomateriale fra slagtekroppe gælde for alle lande indtil en endelig kategorisering. Herefter vil kravet kun gælde for lande i kategori 3-5, mens kategori 1- og 2-lande ikke vil skulle fjerne risikomateriale. Som et alternativ til fjernelse af risikomateriale vil der kunne anvendes test, godkendt af Den Stående Veterinærkomité. Ingen test er endnu udviklet og godkendt. Rygmarvstødere forbydes i forbindelse med aflivning af dyr i alle lande, der ikke er placeret i kategori 1. Der vil kunne derogeres fra kravet om fjernelse af risikomateriale i tilfælde af, at et land kan godtgøre effektiv efterlevelse af forbudet mod fodring med pattedyrs protein. En sådan beslutning træffes af Den Stående Veterinærkomité for lande i kategori 3 og 4.

Kontrol og foranstaltninger til udryddelse af BSE og Scrapie forpligter til notifikation ved mistanke om sygdomstilfælde, restriktioner på bedrifterne for alle dyr, der vil kunne angribes, indtil der foreligger svar på test af det angrebne dyr. Ved bekræftelse af sygdommen skal der foretages nedslagning og efterforskning af kilden til sygdomsudbruddet. Nedslagningen vil omfatte alle drøvtyggere i besætninger, hvor det syge dyr befinder sig, det syge dyrs afkom samt alle dyr, der tilhører kohorten af det syge dyr, dvs. dyr, der er født inden for en periode af et år før og et år efter det syge dyrs fødsel, samt alle dyr, der i det første års levetid har fået samme foder som det syge dyr.

Alle dyr og produkter, der herved identificeres som sandsynlige smittebærere skal destrueres som risikomateriale, dvs. ved forbrænding. Dyrenes ejere skal kompenseres 100 pct. for dyrenes markedsværdi. I bilagene er opstillet detaljerede regler for udryddelsesforanstaltningerne. Forslaget følger OIE principperne om kohorte-nedslagning, men går videre ved også at kræve nedslagning af opholdsbesætningen, uanset smitten er sket i en anden opretholdelsesbesætning.

Reglerne for samhandel i EU og indførsel fra tredjeland af levende dyr og produkter følger OIE anbefalingerne, der afhængigt af den BSE-kategori, et land er placeret i, stiller krav bl.a. til besætningen om frihed for BSE i syv år og garanti for, at der ikke er sket fodring med pattedyrsprotein. Veterinærcertifikater vil skulle garantere de konkrete krav. Kravene ved samhandel med får og geder er en gentagelse af de hidtidige krav i direktiv 91/ 68/EØF om samhandel med får og geder, idet der ikke foreligger endelige OIE-anbefalinger herfor. Kravene om frihed for scrapie i en besætning foreslås hævet til tre år fra to år. Ved eksport fra EU af levende kvæg og produkter skal de samme krav opfyldes som ved afsætning i et land og samhandel i EU. Ved import til EU vil et tredjeland skulle opfylde de samme krav som EU-medlemslande og dermed også anbefalingerne fra OIE.

Laboratorierne i medlemslande, der foretager test for BSE og scrapie skal opfylde krav og foretage registreringer samt fremsende rapport til Kommissionen om overvågningsprogrammernes resultater.

Kommissionen vil gennemføre kontrol af medlemslandenes overholdelse af reglerne ved missioner under ledsagelse af landets myndigheder.

Detaljerede regler er opstillet i bilagene, som vil kunne ændres ved forskriftskomiteprocedure. Ved ethvert emne som kan have betydning for folkesundheden vil relevante videnskabelige komiteer skulle høres.

Forslaget vil skulle anvendes fra 1. juli 2001.

Udtalelser

Europa-Parlamentet har afgivet udtalelse til forslaget i maj 2000. Parlamentet har lagt vægt på gennemsigtighed og maksimal forbrugersikkerhed samt en effektiv udryddelse af alle kendte TSE-sygdomme dvs BSE og scrapie. Ændringsforslagene vedrører bl.a. definitioner af dyr, der i en sygdomssituation mistænkes for at være smittede, bestemmelser vedrørende underretning af Parlamentet og Kommissionen, proceduren vedrørende et medlemslands eller tredjelands BSE-status med reference til OIE's indplaceringssystem, anvendelse af hurtig test i overvågningsprogrammerne, prøveudtagning og undersøgelse procedurerne samt forbud mod visse proteiner i foder. Parlamentet har anbefalet 48 ændringer, hvoraf de 40 er blevet indføjet i formandskabets kompromisforslag.

Gældende dansk ret

Området reguleres under lov nr. 351 af 2. juni 1999 om sygdomme og infektioner hos dyr med tilhørende bekendtgørelser. Der vil være behov for ændring af en række bekendtgørelser, herunder bekendtgørelse nr. 929 af 10. oktober 2000 om Bovin Spongiform Encephalopati (BSE) og scrapie, bekendtgørelse nr. 930 af 10. oktober 2000 om overvågning af BSE hos kvæg samt bekendtgørelse nr. 286 af 27. april 2000 om forarbejdning og bortskaffelse af specificeret risikomateriale, som ændret ved bekendtgørelse nr. 898 af 26. september 2000.

Konsekvenser

Efter, at der er konstateret et tilfælde af BSE i Danmark, vil Danmark ikke kunne opnå BSE-fri status, men må forventes at blive placeret i forslagets mellemgruppe dvs. kategori III. Reglerne i beslutning 2000/418/EF om fjernelse af BSE {{SPA}} risikomateriale, der først er gældende for EU-medlemsstaterne fra 1. oktober 2000, blev indført i Danmark straks efter konstateringen af BSE-tilfældet. Reglerne i beslutning 2000/374/EF om ændrin eslutning 98/272/EF om epidemiologisk overvågning for BSE, der skal anvendes fra 2001, er iværksat i oktober, men vil skulle tilpasses beslutningen i Den Stående Veterinærkomité den 22. november 2000 om risikogrupperne af kvæg.

Forslaget vil medføre statsfinansielle konsekvenser i forbindelse med udtagelsen af risikomateriale, overvågningsprogrammet og uddannelse mv. Disse områder forventes i en vis udstrækning at kunne omfattes af brugerbetaling.

Iværksættelsen i marts 2000 af Kommissionens beslutning 97/534/EF vedrørende fjernelsen af risikomateriale og iværksættelsen i oktober af overvågningsprogrammet har haft væsentlige erhvervsøkonomiske konsekvenser for primærproduktionen og for forarbejdningsindustrien. Disse udgifter vil blive meget betydeligt forøget som følge af udvidelsen af test af risikogrupper af kvæg i overvågningsprogrammet samt indførelsen fra 1. juli 2001 af test af slagtekvæg. Disse beslutninger er truffet til opfølgning af de politiske principbeslutninger på landbrugs rådsmødet den 20. november 2000 om overvågningsprogrammerne.

Bortskaffelsen og destruktionen af risikomaterialet er ikke en del af selve forslaget, men er en del af hele problematikken omkring BSE. Konkret slutdeponering af kød- og benmel er et emne, som der ikke er truffet endelig beslutning om men der overvejes forbrænding i kraftværker eller forbrænding i cementvirksomheder.

Forslaget forventes at forbedre fødevarerikkerheden i EU og styrke udryddelsen af BSE, idet samtlige lande efter forslaget skal kategoriseres, skal fjerne risikomateriale fra slagtekroppe, skal iværksætte beskyttelses foranstaltninger og kontrol, skal gennemføre ens regler for overvågning af BSE forekomst og skal iværksætte ens nedslagnings foranstaltninger ved positive BSE fund. Tilsvarende vil samhandels betingelserne blive skærpet, når et land er placeret i en høj BSE kategori.

Høring

Ved skriftlig høring i Det Rådgivende Fødevareudvalg i foråret 1999 har Specialarbejderforbundet i Danmark, Nærings- og Nydelsesmiddelarbejderforbundet og FDB meddele, at man støtter forslaget. Landbrugsrådet støtter regler, der sikrer mod udbredelse af BSE.

I §2-udvalget (landbrug) i oktober 2000 har Landbrugsrådet tilkendegivet tilfredshed med, at forslaget følger anbefalingerne fra OIE. Man finder udformningen af forslaget går i den rigtige retning og havde ingen bemærkninger hertil, men lagde vægt på, at overvågningsprogrammerne gennemføres effektivt i alle medlemslande.

Efter anmodning fra Landbrugsrådet er der under §2-udvalget (landbrug) nedsat en teknisk arbejdsgruppe, med deltagelse af medlemmer af Det Rådgivende Fødevareudvalg og §2-udvalget (landbrug). Arbejdsgruppen er løbende orienteret om forslagets behandling herunder ved møder.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er fremsendt grundnotat af 19. marts 1999.

Forslaget har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg (orientering) den 10. december 1999, jf. aktuelt notat af den 2. december 1999.

8. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de generelle principper og krav i fødevarelovgivning, om oprettelse af en Europæisk Fødevaremyndighed og om procedurer i fødevareressikkerhedsanliggender

KOM(2000) 716

Nyt notat

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2000) 716 af 8. november 2000 fremlagt et samlet forslag om en generel EU-fødevarelov, herunder oprettelse af en Europæisk Fødevaremyndighed m.m.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37, 95, 133 samt 152 og skal behandles efter proceduren for fælles beslutningstagen i TEF artikel 251.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen betragter det som en prioriteret opgave at sikre, at EU's borgere er beskyttet af de højeste normer for fødevareressikkerhed. Hvidbogen afspejler denne holdning, hvoraf det fremgår, at fællesskabets fødevarelovgivning skal opdateres, således at der tages højde for de øgede krav vedrørende forbrugersundhed, fødevareressikkerhed og fødevarekvalitet.

For så vidt angår oprettelse af en fødevaremyndighed i fællesskabet, er dette primært begrundet i et ønske om at skabe rammerne for en kapacitetsforøgelse og styrkelse af arbejdet med at fremlægge videnskabelige vurderinger og råd om fødevareressikkerhed, ernæring, dyresundhed, dyrevelfærd og plantesundhed, som vedrører sundhedsbeskyttelsen af forbrugerne.

Dernæst fremgår det af forslaget, at myndigheden skal have det daglige ansvar for opretholdelse af notifikationssystemer vedrørende fødevarer og foder, som bruges til at advare om risikable produkter på markedet.

Formål og indhold

Kommissionens forslag til en generel EU-fødevarelov omfatter hele fødevarekæden, herunder foderfremstilling. Det er Kommissionens målsætning, at den vil indføre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, og den vil placere det primære ansvar for sikker fødevareproduktion hos landbruget og producenterne samt i grossist- og detailledet.

Der indføres officielle kontrolforanstaltninger på såvel nationalt plan som på EU-plan. Sporbarhed bliver et centralt emne. Et vigtigt punkt bliver også håndtering af fødevarekrisesituationer, de såkaldte "rapid alert"-systemer.

I næsten al fødevarelovgivning i fællesskabet, som vedrører forbrugerens sundhedsbeskyttelse er det en forudsætning for udformningen, at der foreligger en videnskabelig vurdering som grundlag for fastlæggelsen af beskyttelsesniveauet. Sådanne vurderinger gennemføres generelt af de videnskabelige komitéer etableret af Kommissionen, hvoraf Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler spiller den afgørende rolle på fødevareressikkerhedsområdet. Det videnskabelige komitéssystem er efter Kommissionens opfattelse overbelastet, hvilket forsinker lovgivningsarbejdet til skade for varetagelsen af fællesskabets aktiviteter på området.

Forslaget om oprettelse af en EU-fødevaremyndighed vil have som det primære mål at styrke disse funktioner på fællesskabsplan. Grundlæggende elementer er etablering af en videnskabelig ekspertise i institutionen, som kan indsamle og bearbejde data og organisere den videnskabelige behandling af disse med henblik på at afgive videnskabelige udtalelser og råd om fødevarer sikkerhed.

Der lægges vægt på at se fødevarer sikkerhed i et bredt perspektiv, hvor såvel plante- og dyresundhed som forurening af foder og miljøforureninger er vigtige faktorer, ligesom der peges på, at også arbejdsmiljøproblemer skal kunne inddrages.

Fødevaremyndigheden skal oprettes som en uafhængig institution med egne styrende organer og vil således ikke være underlagt tjenestebefalinger fra Kommissionen. Der skal etableres en bestyrelse sammensat af seksten repræsentanter, hvoraf Rådet, Kommissionen og Europa-Parlamentet udpeger hver fire, og hvoraf yderligere fire, som udpeges af Kommissionen, er repræsentanter for forbrugerne og erhvervsliv. Bestyrelsen skal vedtage budget, udstikke gen erelle retningslinier til den ansvarlige direktør, vedtage det årlige arbejdsprogram o.l.

Direktøren, som udpeges af bestyrelsen efter forslag fra Kommissionen og høring af Europa-Parlamentet, skal stå for driften, stå til ansvar for bestyrelsen, rapportere om aktiviteterne til Europa-Parlamentet m.v. En rådgivende komité sammensat af en repræsentant fra hver medlemsstat skal bistå direktøren i udøvelsen af dennes opgaver og sikre tæt samarbejde med de kompetente organer i medlemsstaterne.

Det er hensigten, at institutionen skal arbejde tæt sammen med den eksisterende nationale ekspertise på området ved at sikre det hertil fornødne netværk. De videnskabelige udtalelser, som lægges til grund for lovgivningen, skal således stadig udstedes af en videnskabelige komité eller paneler, sammensat af uafhængige eksperter fra medlemsstaterne, udpeget for tre år ad gangen. Den videnskabelige komité skal koordinere pa nelernes aktiviteter, og selvstændigt afgive udtalelser på tværsektorielle områder.

Der foreslås oprettet otte paneler - opdelt efter ekspertiseområder.

Kommissionen kan anmode myndigheden om en ekspertudtalelse i relation til hvilket som helst spørgsmål i de tilfælde, hvor det i EF-lovgivningen er fastsat, at myndigheden høres. Samtidig er det fastsat, at Europa-Parlamentet og den enkelte medlemsstat m.m. ligeledes kan anmode myndigheden om en videnskabelig udtalelse, forudsat at EF-lovgivningen ikke indeholder særlige regler om, at myndigheden skal høres om det pågældende spørgsmål.

Myndigheden skal - udover afgivelse af de videnskabelige udtalelser på vegne af komité systemet - selvstændigt kunne bistå Kommissionen med teknisk assistance, f.eks. ved udarbejdelse af tekniske bestemmelser, og den skal indsamle data i bred forstand med henblik på at styrke det videnskabelige arbejde og på at kunne identificere kommende kriser vedrørende fødevarer sikkerhed, som kan bruges til at advare medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og Kommissionen.

Det er hensigten, at myndigheden skal administrere "rapid alert" systemer vedrørende både fødevarer og foder.

Der lægges vægt på, at de videnskabelige eksperter er uafhængige, at der sikres stor offentlig indsigt i myndighedens og komitéernes arbejde, og at den tilvejebragte viden kommunikeres ud til offentligheden på effektiv vis.

Placering af institutionen er ikke fastlagt i forslaget, men nødvendigheden af let adgang til IT-faciliteter, transport m.v. er fremhævet.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Europa-Parlamentet har imidlertid den 25. oktober 2000 vedtaget en beslutning om Kommissionens hvidbog om fødevarer sikkerhed. I denne udtalelse støtter Europa-Parlamentet oprettelsen af en europæisk fødevaremyndighed, som et videnskabeligt referencepunkt for Den Europæiske Union og dens medlemsstater baseret på princippet om videnskabelig integritet, akademisk dygtighed, uafhængighed, ansvarlighed, gennemsigtighed og forståelighed. For s&a ring; vidt angår uafhængighed, fremhæver Europa-Parlamentet, at fødevaremyndighedens uafhængighed og høje akademiske kvalitet kun kan sikres, hvis Kommissionen og EU's øvrige institutioner udstyrer myndigheden med tilstrækkelige finansielle og personalemæssige ressourcer. Endvidere opfordrer Europa-Parlamentet Kommissionen til at betragte blandt andet gennemførelse af et rammedirektiv om generel fødevarer sikkerhed som et prioriteret m&ari ng;lområde, som bør viderebehandles samtidig med og med samme frister som lovgivningen om oprettelse af en europæisk fødevaremyndighed.

Gældende dansk ret

Fødevareloven er den primære ramme for de fødevaresikkerhedsaspekter, som skal behandles af myndigheden, men også lovgivningen om dyresygdomme, foder m.v. indeholder sådanne aspekter.

Konsekvenser

Vedtagelse af en EU-fødevarelov og oprettelse af en fødevaremyndighed af den skitserede karakter vil medføre ændringer i gældende lovgivning, men en vedtagelse vil ikke i sig selv nødvendiggøre gennemførelsesforanstaltninger i Danmark, eftersom forslaget er stillet i form af en forordning, som er direkte anvendelig i forhold til den nationale lovgivning.

For så vidt angår institutionen skal denne finansieres over fællesskabets budget, og vil således ikke have særskilte statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget skønnes ikke umiddelbart at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

Høring

Notat om den forventede udformning af forslaget har været til høring i § 2-udvalget (landbrug) og i Det Rådgivende Fødevareudvalg. Forslaget vil nu blive sendt i fornyet høring. Der er i forbindelse med den foreløbige høring indkommet følgende høringssvar:

Specialarbejderforbundet (SiD) støtter oprettelsen af en Europæisk Fødevaremyndighed og understreger samtidig, at arbejdsmiljøforhold bør indgå i de videnskabelige vurderinger og råd.

FDB har ingen bemærkninger - udover en generel bekymring om EU-institutionernes omfang.

De Samvirkende Købmænd har ingen bemærkninger.

NNF støtter oprettelsen af en Europæisk Fødevaremyndighed, og det bemærkes med tilfredshed, at arbejdsmiljøet skal kunne inddrages i fødevaresikkerhedsbegrebet. Forbundet går i den forbindelse ud fra, at arbejdsmiljø-ekspertise bliver tilknyttet Fødevaremyndigheden, ligesom lønmodtagerinteresser naturligvis skal være repræsenteret ligeværdigt med erhvervs- og forbrugerinteresser.

HORESTA hilser principielt en Europæisk Fødevaremyndighed velkommen, som kan bidrage med et øget videns- og informationsniveau i EU om fødevarer. Foreningen finder det vigtigt, at den Europæiske Fødevaremyndighed baseres på det bærende princip om at dække hele fødevarekæden fra jord til bord i relation til fødevaresikkerhed. Endvidere henviser foreningen til det betydelige antal måltider, som dagligt produceres i branchen, og mener på det grundlag, at hotel- og restaurantsektoren bør være repræsenteret i Fødevaremyndighedens bestyrelse. Endelig finder foreningen, at ud fra beskrivelsen af Fødevaremyndighedens kompetencer/beføjelser er definitionen "myndighed" misvisende.

FødevareIndustrien (Dansk Industri) kan tilslutte sig etableringen af en institution i EU, der kan tilvejebringe det videnskabelige grundlag vedrørende risikovurdering og varetage kommunikation på området. Det fremhæves i den forbindelse, at Fødevaremyndigheden kun bør beskæftige sig med risikovurdering og ikke risikomanagement. Samtidig kan FødevareIndustrien tilslutte sig Fødevaremyndighedens rolle, for så vidt angår risikokommunikation, og tolker formuleringen om, at Fødevaremyndigheden bør være den centrale institution for forbrugerinformation, som udtryk for, at institutionen i kraft af sin kapacitet skal sikre et ensartet informationsgrundlag og ikke fungere som egentlig informationsenhed i bred forstand. Den nye institutions uafhængighed er fundamental og skal sikres, både for så vidt angår eksisterende EU-institutioner, nationale myndigheder og interesseorganisationer. For så vidt angår den nuværende opbygning af videnskabelige komitéer i EU, forventer FødevareIndustrien, at der sker en ny organisering med etablering af Fødevaremyndigheden, som bør være den faglige autoritet i EU inden for sit felt, der baserer sine afgørelser på et netværksprincip, og således at dens anbefalinger ikke efterfølgende giver anledning til modstridende opfattelser mellem medlemslandene. Der bør i forlængelse heraf fastlægges klare procedurer for, hvordan der sker tvistbillæggelse omkring videnskabelige indstillinger. FødevareIndustrien finder det vigtigt, at Fødevaremyndigheden finansieres udelukkende gennem midler fra EU.

Forbrugerrådet finder, at det umiddelbart virker, som om der mangler en afklaring af ansvars- og kompetencefordelingen mellem henholdsvis "en uafhængig institution med egen styrende organer, der ikke er underlagt tjenestebefalinger fra Kommissionen", og det forhold, at man tilsyneladende forventer, at myndigheden selvstændigt skal kunne bistå Kommissionen med teknisk assistance. Rådet henviser i øvrigt til sit høringssvar i forbindelse med Kommissionens hvidbog om fødevaresikkerhed, hvor rådet med visse forbehold har anført, at etablering af et fødevareagentur kan være en gevinst. Det vil dog være afgørende, at de videnskabelige medarbejdere er uafhængige af

politiske og økonomiske interesser, og at der sker en klar adskillelse mellem det videnskabelige og det politiske niveau (risikovurdering og risikohåndtering).

Danske Slagterier (DS) støtter oprettelsen af en Europæisk Fødevaremyndighed og er enige i, at Fødevaremyndigheden skal varetage spørgsmål i hele kæden fra jord til bord, og at arbejdet skal være baseret på de internationale principper for risikoanalyse. DS finder, at det hidtidige system med videnskabelige komitéer ikke har vist sig tilstrækkelig effektiv. Det forventes, at den nye Fødevaremyndighed, der skal besidde egen videnskabelig ekspertise og koordinere samarbejde mellem de enkelte medlemslandes eksperter, kan udnytte de til rådighed værende videnskabelige ressourcer optimalt. Endvidere mener DS, der er behov for en klar opgavefordeling mellem de nationale fødevaremyndigheder og Fødevaremyndigheden. I betragtning af, at Fødevaremyndigheden skal være en uafhængig institution med egen bestyrelse, finder DS, at Kommissionen fortsat vil få stor indflydelse, da fem af bestyrelsens poster skal besættes med Kommissionens repræsentanter. Ligeledes finder DS, at forbrugerne får en relativt større indflydelse i forhold til de øvrige interessenter, der jo skal dække forskellige led i produktionen. For så vidt angår finansieringen, mener DS, at det er nødvendigt, at der fra begyndelsen afsættes tilstrækkelige økonomiske og personalemæssige ressourcer, så Fødevaremyndigheden hurtigt kan blive effektiv og få international gennemslagskraft. Endelig er det væsentligt, at Fødevaremyndigheden får en central placering i Europa, så koordinationen med de øvrige tjenester kan optimeres.

Landbrugsraadet er positiv overfor oprettelsen af en Europæisk Fødevaremyndighed og henviser i øvrigt til Danske Slagteriers høringssvar.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg (orientering) den 24. november 2000 i forbindelse med forelæggelsen af rådsmødet (indre marked, forbruger og turisme) den 30. november 2000, jf. aktuelt notat af 17. november 2000.

9. Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 68/193/EØF om handel med vegetativt formeringsmateriale for vin.

KOM(2000) 59

Genoptryk af aktuelt notat af 6. november 2000.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2000) 59 endelig udgave af 7. februar 2000 fremsat forslag om ændring af direktiv 68/193/EØF om handel med vegetativt formeringsmateriale af vin. Forslaget er oversendt til Rådet den 7. februar 2000.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 (tidligere artikel 43) og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har anført, at forslaget ikke har konsekvenser for nærhedsprincippet, da det er baseret på TEF artikel 37 og således henhører under Fællesskabets enekompetence. Et tiltag på EF-niveau er berettiget, da forslaget primært vedrører harmonisering af den tekniske kontrol, som foretages i medlemslandene.

Formål og indhold

Ændringsforslaget har til formål at fjerne hindringer for den frie omsætning af vegetativt formeringsmateriale af vin. Hindringerne har været mulige på grund af en række ensidige afvigelser fra de fælles normer.

Forslaget definerer begreberne sort og klon, og hvad der inkluderes i vegetativt formeringsmateriale af vin. Desuden kræves, at alt formeringsmateriale har været underkastet officiel kontrol inden handel og er listet på nationale eller på EU's sortslister.

Handel defineres som værende salg, besiddelse med henblik på salg, udbud til salg og enhver overdragelse, levering eller overførsel af formeringsmateriale til tredjepart, mod vederlag eller vederlagsfrit, med henblik på kommerciel udnyttelse.

Formeringsmateriale, der er fremkommet ved mikroformering, kan undtages fra den officielle kontrol.

For så vidt angår genetisk modificerede sorter, anføres det, at forslaget skaber et retsgrundlag, der tager højde for udviklingen inden for genetisk modificerede organismer (Rådets direktiv 90/220/EØF af 23. april 1990). GMO{{PU2}} er må kun godkendes, hvis der er truffet alle foranstaltninger for at undgå risiko for menneskers sundhed og miljøet, og der skal foretages en miljørisikovurdering svarende til den, der er fastsat i udsætningsdirektivet 90/220. Der skal fastlægges procedurer, der skal sikre, at vurderingen af risikoen for miljøet og andre relevante elementer svarer til den, der er fastsat i udsætningsdirektivet. Indtil en forordning har fastlagt disse procedurer, optages GMO-sorterne kun i den nationale fortegnelse efter at være godkendt til at blive bragt i handelen efter udsætningsdirektivet. GMO-sorter skal klart anføres som sådanne i sortslisten og i salgskataloger, og pakker af GMO-materiale skal være klart mærkede med dette.

Når det gælder vinformeringsmateriale beregnet til levnedsmiddel eller levnedsmiddelingrediens, henvises til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser. Før GMO-sorter godkendes efter dette direktivforslag, skal det sikres, at de deraf fremstillede levnedsmidler og ingredienser ikke udgør en fare for forbrugerne, ikke vildleder forbrugerne eller afviger så meget fra de produkter, de skal erstatte, at normal indtagelse af dem vil være ernæringsmæssigt uheldigt for forbrugerne. Hvis sorten hører under forordningen om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser, godkendes sorten kun efter dette direktivforslag, hvis den allerede er tilladt efter forordning 258/97.

Endelig indføjes bestemmelser om, at pakninger med vegetativt formeringsmateriale skal være lukkede og forsynet med officiel mærkeseddel, herunder mærkning om GMO.

Medlemslandene skal efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 2001. Standardformeringsmateriale kan dog handles indtil 1. januar 2009 som en overgangsforanstaltning.

Endvidere forslås gennemførelsesbestemmelserne justeret i overensstemmelse med Rådets beslutning 1999/468/EF om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (forvaltningskomitéprocedure).

Udtalelser

Det økonomiske og sociale udvalg har den 27. juni 2000 udtalt sig om forslaget. ØSU udtrykker bl.a. "bange anelser med hensyn til betingelserne for vertikal integrering af direktiv 90/220/EØF" (udsætningsdirektivet) og lægger i den forbindelse vægt på forsigtighedsprincippet ved godkendelse af GMO{{PU2}}er.

Europa-Parlamentet har den 24. oktober 2000 udtalt sig positivt om forslaget, idet man vurderer, at de nødvendige ændringer er blevet samlet på overskuelig vis. Parlamentet understreger, at forslaget tager højde for den nyeste udvikling på området. Europa-Parlamentet påpeger endvidere, at kravene i grunddirektivet om genmodificerede organismer, 90/220/EØF, skal overholdes.

Gældende dansk ret

Der er kun meget lille vinproduktion i Danmark og kun enkelte, der dyrker vin på kommerciel basis. Danmark er derfor ved Kommissions beslutning 75/287/EØF af 18. april 1975 (i lighed med Holland, Irland og UK) fritaget for "forpligtelsen til at anvende Rådets direktiv 68/193/EØF af 9. april 1968 om handel med vegetativt formeringsmateriale af vin, bortset fra artikel 12, stk. 1, og artikel 12a." Dette ses at indebære, at Danmark ikke er forpligtet til at implementere direktivet i dansk lovgivning, idet det dog fortsat er en forpligtelse, at formeringsmateriale omfattet af direktivet "kun er underlagt de i dette direktiv fastsatte handelsbegrænsninger, hvad angår dets egenskaber, kontrolforanstaltningerne, mærkningen og lukningen."

Konsekvenser

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget har ingen samfundsøkonomiske konsekvenser.

En vedtagelse af direktivet skønnes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark , når det gælder fødevarer, hvorimod der kan være usikkerhed om, hvorvidt direktivets formuleringer vedrørende GMO-bestemmelserne er tilstrækkelige i forhold til miljøet.

Høring

Forslaget har været diskuteret i §2-udvalget, hvor Landbrugsrådet har udtrykt en positiv holdning til forslaget.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Grundnotat er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 6. april 2000.

Forslaget har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg den 10. november 2000 (forhandlingsoplæg), jf. aktuelt notat af 6. november 2000.

10. Forslag til Rådets forordning om videreførelse i op til et år af finansieringen af visse planer for forbedring af kvalitet og fremme af afsætning, der blev godkendt i henhold til afsnit IIa i forordning (EØF) nr. 1035/72 (om nødder, mandler m.v.)

KOM(2000) 623

Nyt notat

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2000) 623 af 5. oktober 2000 fremsendt forslag til Rådets forordning om videreførelse i op til et år af finansieringen af visse planer for forbedring af kvalitet og fremme af afsætning, der blev godkendt i henhold til afsnit IIa i forordning (EØF) nr. 1035/72. Forslaget er oversendt til Rådet den 5. oktober 2000.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet ordningen er et led i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik.

Formål og indhold

I 1989 blev der ved forordning (EØF) nr. 1035/72 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager (afsnit IIa) indført særlige foranstaltninger for nødder med det formål at afhjælpe utilstrækkelige produktions- og afsætningsfaciliteter. Foranstaltningerne omfatter fem produkter: mandler, hasselnødder, valnødder, pistachenødder og johannesbrød.

Hovedforanstaltningen er finansiering af tiårige planer for forbedring af kvalitet og fremme af afsætning, som forelægges af producentorganisationer. Den offentlige støtte skal udgøre 55 pct. (45 pct. fra EU og 10 pct. fra medlemsstaten) med et maksimumsbeløb pr. ha. Foranstaltningen er midlertidig, og støtten er gradvis aftagende.

En række planer udløber i 2000.

For EU's nøddeproduktion via producentorganisationer gælder der en række andre støtteforanstaltninger, men erfaringerne viser, at foranstaltningerne enten ikke kan anvendes eller er uegnede til ydelse af kortfristet støtte til nøddeproduktionsarealer i planer, som udløber, eller ikke er berettigede til yderligere støtte på budgettet for 2001.

I forbindelse med vedtagelsen af landbrugsprispakken 2000-2001 opfordrede Rådet derfor Kommissionen til at undersøge muligheden for en mere gradvis afvikling af de programmer, der ellers ville udløbe i 2000.

På denne baggrund foreslås følgende:

- Producentorganisationer, hvis planer udløber i 2000, kan ansøge om fortsat finansiering i op til et år.
- Der kan kun ansøges om fortsat finansiering indtil den 15. juni 2001, så udgifterne falder ind under budgettet for 2001.
- Der kan kun ydes offentlig støtte for arealer, der modtager støtte i planens tiende år, og støtten kan højst være på 241,50 EUR/ha.

Forslaget forenkler ordningerne derved, at producentorganisationerne ikke skal forelægge en tillægsplan, og at gældende bestemmelser i gennemførelsesforordningen tilsvarende anvendes.

Kommissionen vil undersøge situationen for nøddesektoren i forbindelse med den rapport om frugt og grøntsager, som den vil forelægge inden udgangen af 2000.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Gældende dansk ret

Ingen.

Konsekvenser

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

EU's udgifter til de særlige foranstaltninger var på 725 mio. EUR i 1990-1999. Til planer, der endnu ikke er udløbet, er der afsat yderligere 250 mio. EUR på budgetterne for 2000-2006.

Høring

§2-udvalget (landbrug) har ikke haft bemærkninger til forslaget.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

11. Forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3493/90 om almindelige regler for ydelse af præmier til fåre- og gedekødsproducenter

KOM dok. foreligger ikke

Nyt notat

Baggrund

Kommissionen forventes at fremsende forslag om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3493/90 om almindelige regler for ydelse af præmien til fåre- og gedekødsproducenter til Rådet.

Forslaget forventes fremsat med hjemmel i TEF samt markedsordningen for fåre- og gedekød (Rådets forordning (EF) nr. 2467/98) og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen forventes ikke at redegøre for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet ordningen er et led i gennemførelsen af EU's fælles landbrugspolitik.

Formål og indhold

Formålet med forslaget forventes at være en klargøring af definitionen af en producent i et ugunstigt stillet område, angivet i rådeforordning nr. 3493/90 om regler for ydelse af prämien til fåre- og gedekødsproducenter.

Den eksisterende definition har givet fortolkningsproblemer, især f.s.v.a. de producenter, hvis bedrifter ikke helt og holdent er placeret i ugunstigt stillede områder. Den eksisterende definition angiver, at 50 pct. af bedriftens areal, der er i det ugunstigt stillede område, også skal anvendes til opdræt af får og/eller geder. Dette har skabt problemer med hensyn til berettigelse til præmie og har øget kompleksiteten af kontrollen, fordi det er nødvendigt at kontrollere, at dyrene har været til stede på det ugunstigt stillede areal.

Forslaget forenkler definitionen ved at angive som betingelse for præmie, at mere end 50 pct. af bedriftens areal, der anvendes til landbrug skal befinde sig i det ugunstigt stillede område.

Udtalelser

Europa-Parlamentet udtalelse foreligger endnu ikke.

Gældende dansk ret

Bekendtgørelse nr. 1140 af 20. december 1999 om ydelse af præmier til husdyr.

Konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have nogen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

En vedtagelse af forslaget skønnes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

Høring

§2-udvalget (landbrug) har ikke haft bemærkninger.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Eur-opaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.